

Az új év boldogságot hoz Önöknek!
első ízben

10 MILLIÓS

nyeremény és 16 nyeremény á

1 millió

Huzás 1940 január 15-18-án.

Loteria de Stat.

Egy elmaradt előadás margójára . . .

Jódy Károly színtársulata — mint meg-
rtuk — megkezdte hunyadmegyei előadásai-
nak sorozatát. Előbb Szászvároson majd Vaj-
dahunyadon játszottak, karácsonytól újévig
Déván, most Petrozsényben mutatja be a jól
szervezett társulat az idény nagy sikert aratott
darabjait. A társulat tagjainak jobb erői:
Kertész Manci, Pap Nusi, Kém Rósi, Fülöp
Janka, Bercsics Manci, Hudi Piri, Kövesdi
Rózi, Dorogi Tilda, Jódy Károly, Szabó Gyula,
Bereczkai Pál, Imrédy Géza, Varga János,
Gémesi Imre, Nagy Pityu, Kúrti Ernő, Ez a
színészi gárda, kibővülve a mellékszereplőkkel,
mindenesetre felkészült, tehetséges törekvő,
lehet velük jó előadásokat a közönség elé
hozni. Eltekintve a nagycsúszás történetek,
értéktelen tucatoperetektől, melyben a színészek
időszakadásig igyekeztek közönségüket kielé-
gíteni és a belépőjegyek ellenében valamit
nyújtani, a Zsimberi — Zombori szőpesszony
és Paprikáscirke nyújtottak valami élvezete-
sőbbet és elfogadhatóbbat. De azért nem a szí-
nészek a hibásak, hanem a közönség mely
begrül és tapsol, ahelyett, hogy az első be-
mutatón (ősbemutatón) kifütyülne és az ilyen
bukásokon keresztül kényszerítené a szöveg-
írókat tartalmasabb és legcélszerűbb mér-
tékben is értéket jelentő szövegeknyvet adni.
A közönség, mindég csak a közönség a hibás
Tapsol, újraz, lelkesedik, bátorít ezáltal. A
selejtés darabot, témjelzi, szakonképessé teszi,
ahelyett, hogy az utszélen hagyáná, ahová ki-
fejezései és témaköre osztályozná őket.

Szép előadása volt a prózai együttesnek
a Via mala dráma előadásában, melyet kis,
de lelkes közönség nézett végig és nagyon
meg volt elégedve az előadással. Hunyadi
Sándor „Havas napütés“ című színijátékára
azonban nem volt kíváncsi a dévai közönség
és ez az elmaradt előadás. Készteti a bírálót
arra, hogy néhány megjágyzást tegyen szí-
nházról, színészről, darabról, közönségről . . .

A színház már régóta van az, az emberek
lennie kéne, természetesen közönségének is en-
nek az, hogy a színészek is a művészetükre
áltsanak. A színház, helyenként csak az
előadás, azaz az állandóan megújult tartalma

a színvonal szentségét, a darabok megváloga-
zásában és színrehozásában féltékenyen őrkö-
dött azon, hogy csorba ne essék rajta.

Igaz, hogy akkoriban volt ugynevezett
szubvenció és jó előadásokat értékelő közön-
ség. Ma azonban a színházvezetőség, mely a
legtöbb színtársulatnál konzorciumos alapon
tevédk össze és „egység“ alapon számoly el-
egymással, egyetlen törekvésben összhangos
munkát fejt ki: Igyekeznek növelni és legma-
gasabbra emelni a kifizetésre kerülő egysé-
geket . . . Nem is lehet rossznéven venni tö-
lük, hogy nagyon félnek az üres gyomortól
és télen a fűtetlen szobától . . . Ezzel a kér-
dészel nem is kell sokat foglalkozni, mert ezt
már sokszorosan megénekeltek, usalmassá csé-
pelték. Az örök körforgás ez, silány előadá-
sokat nem látogat a közönség, drága színé-
szeket, jó színészeket nem tud a kistársulat
megfizetni. Már csak azért sem, mert az er-
délyi magyar vándortársulatok csak kevés he-
lyen részesülnek abban a szerencsében, hogy
megfelelő előadótermet kapjanak s ha akad
ilyen, méreg drága árban kell megfizetni. Ez-
ért legelőször kicsiny gyufasszkatulyában kell
ledarálni az előadásokat. Ez volt a helyzet
Déván is a Munkakamara termében, melyet
csak sok jóakarattal lehet színházteremmé e-
léptetni.

Ha már a teremnél tartunk, szőgezzük
le, hogy a mai operet előadásoknál, a siker
nagy részét a külsőségek teszik. Szép diszle-
tek, ruhák, jó zenekar stb. gyenge darabot is
talpra állíthat. A prózai daraboknál, nem le-
het ilyen segédeszközökkel mesterkedni. Itt a
színésznek kell mindent kihozni, hangulatot
vinni a darabba, kifejezni és érzékeltetni,
minden segédeszköz nélkül. Egy jól előadott
próza darabnál ellelelji mindenki a környe-
zetet, nem kell lecsökkenteni az igényeket.
Itt nem fontos a terem, a ragyogó ruha, a
külsőség. Talán ezért volt, hogy a Havasi
napütés nem érdekelte a közönséget. Nem
jött össze annyi közönség, hogy az előadást
meg lehetett volna tartani. Különbben is sokat
lehetne eszevgni arról, hogy kik látogatják az
egyes előadásokat és hogy mennyire távol-

maradnak azok, akiknek illene érdeklődni a
magyar színházi előadások iránt, még akkor is,
ha véleményük szerint nem eléggé színvona-
lasak, bár ők is ludasok benne, hogyha az
előadások nem ütnek meg a kellő mértéket. Ez
is beletartozik a körforgásba. Érdekes vélet-
len, hogy a Havasi napütés előadására eljöt-
tek néhányan, akik nagyon ritkán láthatók a
színházban és éppen akkor nem volt előadás.

Egybevetve az elmondottakat, a Jódy
Károly színtársulat dévai szereplésén tulaj-
donképpen a közönség rosszul vizsgázott, meg-
bukott . . . Elcsuszott azon a narancshéjon,
amit „Havas napütés“-nek neveznek s amely
nagyon rossz bizonyítványnak mutatkozik a
kulturfokot illetőleg . . . ! V. L.

Kisebb pénzszerény eladó

Cim a kiadó an.

A dévai Primăria hírei:

9267. Tudomásul adják, hogy a december
hónapban a községi választási jegyzékbe felvett
egyének jegyzéke a városháza hirdetősi tábláján
ki van függesztve. Az érdekeltek a közigazgatási
törvény 14. tétele értelmében felelősséggel élhet-
nek a Járásbíróóság január 28-ig terjedő idő-
pontig.

9136. A vasárnapi nagyvásár miatt mind-
azok az üzletek, melyek nyitva tartottak, tartoz-
nak alkalmazottaiknak január 15-19 közötti
időben teljes napi pihenőt adni a munkaszüneti
törvény 16. tétele értelmében.

9334. Szigorúan tilos legeltetni a vasu-
tonal k mellett. A rendelkezést be nem tartó
egyéneket megbüntetik.

8905. Már többször figyelmeztették a
kutyatulajdonosokat, hogy tartsák be az állat-
orvosi hivatal utasításait, melyszerint a jövőben
megbüntetik azokat, akik kutyáikat kóborolni
hagyják. Kutyákat csak szájkosárral ellátva,
pórázon vezetve szabad az utcára engedni.
Mindazokat, akik eze rendelkezést be nem
tartják 1000 — 5000 lei összeggel büntetik és
az elfogott állatot kivégik. A rendőrség köze-
gei ellenőrzésük után jegyzőkönyveket vesznek
fel azon kutyáttartó egyének ellen akik fenti
rendelkezést nem tartják be

Szombat este nyílik meg
az új jászalakitott

Fehér-Kereszt

étterem és kávéház

Elsőrendű ételek és italok.
Mérsékelt árak. — Figyelmes kiszolgálás.

Csámpai Pista zenekara
muzsikál.

IPAROSOK — SZERVEZKEDJÜNK!!

Bubárik Miklós dévai iparos felhívása a dévai és megyei iparosokhoz a szakmai céhek megalakítása érdekében

Vettük a következő levelet:

Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur!

Miután nem hallásból adom elő, hanem saját magammal történtek meg, az alábbi esetek, amelyeket soraimba foglalkozok a miután ezek gyakran előfordulnak más iparos társaimmal is s így ezek az egész iparostársadalomra érintik, szeretném tudtára adni az érdekelteknek. Meg kell indítanunk a szervezkedést. Milyen szervezkedés? Ezt minden iparosnak tudnia kell! Meg kell indítanunk azt a törvényes szervezkedést, amelyet a törvény részünkre biztosít. Kérem tehát a mélyen tisztelt Szerkesztő Urat, hogy alábbi soraimnak b. lapjában helyet adni sziveskedjék:

Igen tisztelt Iparos Társak!

Egyszer megfogadtam, hogy közügyekkel soha többé nem fogok foglalkozni és azokkal nem törődöm, mert multbeli tapasztalataim szerint hiába abból soha nem származott. Emiatt most sem várok efféle eredményt. Az alábbi eseteim azonban valahogy arra köteleznek, hogy iparostársaim tudomására adjam, annival is inkább, mivel egyénileg semmit sem lehet elérni. Céлом tehát a szervezkedés.

Minden iparosnak egyéni érdeke és erkölcsi kötelessége, különösen akkor, amikor arra törvényes mód van. Amióta az új ipartörvény életbe lépett, minket új intézménybe osztott be, anélkül, hogy az új intézmény a régivel szemben módot nyújtott volna arra, hogy egymással érintkezésbe léphessünk. Régóta foglalkozom emiatt azzal a gondolattal, hogy valahogy felrázzuk iparos testvéreinket nemtörődömségükből s alkalmat kellene találnunk ügyeink és sérelmeink orvosolására.

Hogy mennyire szükséges szervezkedésünk, arra legyen példa a következő:

I. Eset. 1939 nyarán a pénzügyi hatóságok megadóztattak az államnál és más hatóságnál — iskolánál — végzett alkalmi munka jövedelme után, mivel az szerződés alapján jött létre. Arra hivatkoztak, hogy minden szerződéses munka jövedelmét külön kell megadóztatni, miután a törvény értelmében az ilyen egyént vállalkozónak tekintik. Ezt a különleges elbírálást természetesen megfellebbeztem azon a címen, hogy én a patenta fixa alapján vagyok megadóztatva s nem éppen kis mértékben s így kétszer ugyanazon jövedelmet megadóztatni nem lehet. Az igen tisztelt felelősségi bizottságnak előadtam, hogy én kisiparos vagyok, így a munkakamarának tagja s mint kisiparos semmi szín alatt nem tekinthetnek vállalkozónak, még abban az esetben sem, ha állami munkát végzek külön szerződés alapján. Erre azt a kérdést tette fel az elnök ur, hogy miért nem intézkedik erre vonatkozólag az iparoság szervezete, mert bizonyára vannak még hasonló esetek. Szégyenkezve mondtam meg, hogy sajnos, jelenleg semmiféle szervezetünk nincs.

II. Eset. Az iparengedély becserélése miatt jelentkeztem a munkakamaránál, miután három év múlt el amióta az iratok alapján a mesterkönyv birtokába jutottam. Ugy tudtam, hogy a régi iparosoknak nem kötelező az egészségügyi engedély kiváltása.

Mégis követelték tőlem. Elmentem a Serviciul Sanitarhoz s személyesen beszéltem a Főorvos úrral s kértem, nézzen utána, hogy feltétlen kell-e nekünk is. A Főorvos azt válaszolta, hogy neki erre nézve semmi utasítása nincsen, forduljunk a miniszteriumhoz.

III. Eset. Ugyancsak a munkakamara azt követelte, hogy a dosszárhoz mellékeljek egy büntetlenséget igazoló ujjlenyomatú okmányt az ügyészségtől. Én szeretve a rendet, rögtön elmentem az ügyészséghez megszeretni az igazolványt. Ujjamról lenyomatot vettem, mellékelni kellett 181 lejt. Pár nap múlva újból felmentem a munkakamarához más ügyben érdeklődni s akkor mondja a titkár ur, hogy már nem szükséges a büntetlenséget igazoló ügyészségi okmány. Sajnos azonban én a kárváriát már eljártam s a költségeket is kiadtam.

IV. Eset. A betegsegélyzővel egy igen fontos, élelbevágó ügygel kapcsolatban, mely már két éve húzódik, kénytelen voltam Bucureşti-be utazni a Căssa Centralanál kitűzött főtárgyalásra. Személyesen kellett megjelennem, hogy sérelmemet kellő formában ismeressem a bizottsággal. Ez természetesen elég sok költséggel járt, mert mindent én kellett fedeznem. A szóbanforgó bizottság naponta csak 9—12 óráig működik s tart tárgyalásokat és rendszeren 56—60 óráig van kitűzve napirendjére, tehát elképzelhető, hogy nem igen tud az összes ügyekkel behatóan foglalkozni s az eredményt csak pár nap múlva hirdeti ki. Emiatt a vidéki ember nem várhatja meg az eredményt, mivel sokszor egy hétnél is több időre van szüksége. Így kénytelen voltam hazajönni, anélkül, hogy kedvezőtlen döntés esetén tudomást szerezhettem volna s annak tudatában a lépéseket megtehettem volna.

Tisztelt Iparosok! Ezek után azt hiszem, senki sem vonja kétségbe, hogy mennyire fontos a mi szervezkedésünk és milyen sürgős. Minden közömbösséget félre kell tenni s meg kell indítanunk a szervezkedést, olyan formában, ahogy azt a törvény előírja, amire a törvény módot ad. Meg kell alakítanunk iparos céheinket. Erre már régóta mód van, de még senki sem kezdte el. Ennek a céhek központja a tartomány székhelyén van, nálunk tehát Temesváron. Onnan azonban nem indult meg és a munkakamara sem indított meg efféle, onnan tehát hiába várunk kezdeményezést, lehetséges azért, mert túl vannak halmozva munkával, amit az új könyvek és iparigazolványok becserélése ad.

Szervezkedésünk azonban, véleményem szerint, azért nem indult meg, mivel mi nem fogtunk hozzá s így nincsen senki, aki bennünket, mondjuk, a munkakamaránál képviselne. Dehát akkor mire várunk? Senkire se várhatunk, a magunk erejére vagyunk utalva. »Segíts magadon az Isten, is megsegít«.

Tudtommal Déván eddig csak a szabóiparosok alakították meg a céhet; sajnos, itt is bebizonyosodott a nemtörődömség, aminek az lett a következménye, hogy a céhbe a szabóknak a fele sem lépett be.

Tudtára akarom adni iparos társaim közül azoknak, akik nincsenek tisztában azzal, hogy ipari céh alatt olyan ipari szerve-

zetet értünk, amelynek a központja a fővárosban s a tartományi székhelyeken van, minden városban alosztály-csoportokkal. Tehát minden szakmának meg vannak a csoportjai. Előfordul az az eset is, amikor több szakma tömörül egy céhbe, például az építő iparosok céhe, amely alcsoportokra oszlik. Tehát szólók mindazokhoz a szakmákhoz, amelyek eddig még nem alakították meg céheiket.

Azt kérdezhetné valaki tőlem, hogy hol gyűlhetnek össze ezeknek a dolgoknak a megbeszélésére, mivel az a helyiség, amit a magunk fáradsága és áldozata árán magunknak felépítettünk, a munkakamara hatáskörébe jutott. Erre az a válaszom, hogy ez is éppen egyik fontos ok a céhbe való tömörülésre, mert a törvény szerint önálló kisiparosoknak, erre módunk van. A törvény biztosítja, hogy a céhek szekciójának a munkakamara helyisége kiadható, természetesen csak akkor, ha meg van alakulva. Éppen a napokban olvastam, hogy a kolozsvári iparosok memorandum utján fordultak a miniszteriumhoz a régi helyiség visszaadás érdekében s a miniszterium elegendő téve a kérsnek, utasította a kolozsvári munkakamarát, hogy 1940 január 1-től adja át az ipari céhek szerveinek. Így semmi akadályja nincsen annak, hogy mi is használhassuk régi helyiségünket.

Ha céhünk meg lett volna alakulva s működött volna, akkor például az én betegsegélyzői ügyemet, azon keresztül intézhettem volna el anélkül, hogy személyesen kellett volna lenniem Bucureşti-be s valószínűleg más eredménnyel, költség és fáradság nélkül. Céhünk-ra tudott volna régen mutatni arra is, pl. hogy az egészségügyi engedélyre semmi szükség nincsen sok esetben, de legalább kiharcolhatta volna azt, hogy azok a szakmai iparosok, akiknek nincsen műhelyük s nem dolgoznak műhelyben, nem kell egészségügyi engedélyt váltaniuk, mert az egészségügyi engedély természetéből folyik, hogy az a bizonyos helyiség megfelel vagy sem. Ilyen iparos bőven van, pl. kőműves, ács, szobafestő, kutató villanyszerelő, kéményseprő stb. stb. Ezeknek a szakmunkáknak tehát ez csak fölösleges terhet és idővesztéséget jelent.

És vége hossza nem lenne azoknak az érveknek, hogy miért kell szervezkednünk! Iparosok! Alakítsuk meg Déván a vidék bevonásával az ipari céheket annak az érdekében, hogy egyénileg senkit kár ne érjen.

Most az a kérdés, hogyan fogjunk hozzá? Hogy közelebb jussunk egymáshoz, én azt ajánlom, hogy a helyi szerkesztőségek, illetve lapok utján tegyék meg elgondolásaikat és észrevételeiket azon iparosok, akik hozzá kívánnak szólni ehhez a kérdéshez. S ha valakinek nem áll módjában azt írásban a helybeli szerkesztő uraknak előadni, fegye azt meg szóbelileg, mert erre az igen tisztelt Szerkesztő Urak nekem ígéretet tettek. Fontos ugyanis az, hogy egymással állandóan érintkezésben álljunk s hathatós eredményt érjünk el érdekeink védelmében. Emiatt feltétlenül szükséges, hogy iparos testvéreim feltétlenül járassák helyi lapjainkat — lehetőleg előfizetéssel — mivel azzal is tisztában kell legyen minden iparos társam, hogy a sajtó az a szerv, amely a legjobb szószólója az emberiség érdekeinek és a legjobb kapocs olyan esetben, amikor nem áll módunkban a személyes érintkezés,

„MORILA” dévai butorraktár a volt Voisian helyiségben van,
 ahol dusan felszerelt raktárral áll kedvező fizetési feltételek
 mellett a vásárló közönség rendelkezésére.

Ne értsenek felre, nem csinálók én ezzel propagandát a lapkiadóknak, hanem ami fontos érdekeink érdekében teszem ezt a javaslatot. Máskülönben is, ha a sajtó foglalkozik ügyeinkkel, csak hálásak lehetünk érte a Szerkesztő uraknak. Köszönettel tartozunk, mivel nekik ebből semmi anyagi hasznuk nincsen. Azt hiszem azonban szívesen teszik, mert közügyet szolgálnak vele.

Végül az a megjegyzésem, hogy ebbe a dologba ne vigyünk bele nemzetiségi kérdést, hanem egyedül iparos ügyet lássunk benne, tekintet nélkül arra, hogy kik lesznek vezetőink. Ebben természetesen az kell legyen a fokmérő, hogy kellő rátermettséggel és képességekkel bírjanak, azok, akik a közért nem csak tudnak, de akarnak is dolgozni. Iparosok kellene ehhez, mert csak az iparos tudja átérzeni a mi ügyeinket.

A mai időben rengeteg tanácsra, információra van szükség, tehát emiatt is fel a munkára!

Tiszteletteljes üdvözlettel
 BUBÁRNIK MIKLÓS.

Játszanak bizalommal

Loteria de Stat

COLECTURA OFICIALA-ról

Főelárusítóhely: Cluj, Str. Regina Maria 4
 Librăria V. LAUFER Deva.

— Újév napján indult meg az „Uj Erdélyi Könyvek” sorozata s fiatal írók számára tízezer lejes pályadíjat tűz ki egy kisregényre.

Egy könyvsorozat hagyta el ujesztendő napján a tervek és a megvalósulás határát. Még az őssz elején írták meg az erdélyi napilapok, hogy Nagyváradról Uj Erdélyi Könyvek címen tíz kötetet szándékozik utnak indítani az olvasók felé egy szabad írói csoportosulás.

Pompás erdélyi népművészeti motívumokból megkomponált színes fedőlapján az Uj Erdélyi Könyvek márcegyike az 1940-es évjelzést viseli. Ezzel hagyta el a sajtót a sorozat első kötete. Tabéry Géza „Szebeni Vihar” című válogatott novelláinak gyűjteménye, mely a kiváló író novellatermésének legjavát foglalja egybe. Ezzel az évjelzéssel fognak ezután havonta megjelenni az új irodalmi csoport többi kötetei is Berde Mária, Szántó György, Kovács György, Győri Ilés István tollából.

Meggyőződésünk, hogy ma, amikor az erdélyi magyar könyvkiadásban egyszázötvenöt éves pangás észlelhető, az Uj Erdélyi Könyvek vállalkozása éppoly frissítően fog hatni szellemi életünkre, mint amilyen serkentő lesz kisregény pályázata fiatal íróinkra.

POLNAI-VILÁGLAPJA,

az egész család részére szórakozást nyújt
 Kapható minden újságosbódában is.

Ardealul az „ARDEALUL” villanyerőre berendezett könyvnyomdájában Deva

Vidám sorok.

A házaspár este színházba készül. Önagységának azonban előbb meg kell látogatnia beteg barátját.

— Hol találkozunk? — kérdi a férj.

— Várj rám nyolc előtt tíz perccel a színház előtt, — feleli az asszony.

— És — érdeklődik szerényen a férj — te hány órákor leszel ott?

— Mondd, papa, hogy írják a szakszofont?

— Buta vagy fiam, azt nem írják, hanem fújják.

Pökhendi Aladár így szól az inasához:
 — János, állapítsa meg, hogy itt vannak még az ablaktisztító vállalat emberei? Ha igen, akkor adja oda nekik a szemüvegemet, hogy tisztítsák meg...

— Papa, mi a reklám? — A reklám fiacskám, egy szép kislány, aki azt eszi, issza tarja vagy lordingja amit mások el akarnak venni.

Anyunál német néni van látogatóban, akinek a kis Évit is bemutatják.

Anyu néhány rövid német mondatot sug Évike fülebe, ameyeket a kislány ügyesen utána mond.

— De anyukám — kérdi egyszerre csak Évike — érti a néni, amit én mondok neki?

— Persze, hogy érti kicsikém. Egészen jól érti hiszen felel is rá.

— Furcsa — tűnődik Évike — én pedig nem értem magamat...

Jó magaviseletű egy-két fiu

tanulónak

felvétetik.

LAUFER V.-cégnél Deva

Az egyik vonat fülkéjében az ismert költő szoba elegyedett utitársával. Az utitárs beszédes ember volt s elmondotta, hogy ügynök s vidékre utazik.

— Ön milyen ügynök? érdeklődik a költőtől.

— Én nem vagyok ügynök, felelte az szerényen — és költő vagyok.

Az ügynök legyintett:

— Költő! — az még rosszabb foglalkozás, mint az enyém.

— Miért?

— Mert a költők még haláluk után is konkurenciát csinálnak egymásnak.

SKÓT HÁZASSÁG.

— Egy nagyszerű partit tudnék a maga számára uram.

— Helyes, csak egy kikötésem van.

— Micsoda?

— Az illető hölgy ne legyen molett, mert kis lakásban lakom és a butoraim amugy is sok helyet foglalnak.

— Miért áll a papád naphosszat a benzinkutná
 — Le akar szokni a dohányzásról.

**Vennék vagy bérbe-
 vennék 4-5 szobás**

**mellékhelyiséges házat,
 istállóval szikvizgyár céljaira.**

Cim a kiadóban.

Karácsony hetében

nyit meg a közegészségügy minden kívánáának megfelelő, teljesen modern berendezésű

női és férfi fodrászterem

Dévan, a Primăria épületében
 Piața Unirii 1 sz. (volt Carmen helyiségbe).
 Tulajdonos: HOLZINGER Francisc.

A
 „FEMINA”

kalapszalon,

a DECEBAL-bark épület
 udvari helyiségébe költözött.

DEVA (Piața Unirii)

Schäffer Lipót

rum- és cognacgyár

PETROSENI.

Ajánlja: Speciális rum- és likör készítményeit.
 Kapható mindenütt.

„**MD i t h a**”

DIVATSZALONBAN

Deva, Piața Unirii (Piac tér) 4 sz. alatt
 készülnek

a legszebb estélyi ruhák.

Mérsékelt árak.

GENZURAT